



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 4404/21
28.10.2021.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежане Витошевић, председника већа, Предрага Васића и Јасминке Бакић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., ..., кога заступа адвокат Милица Петровић из Београда, Десанке Максимовић 21/5, против туженог Preduzeće за telekomunikacije “Telekom Srbija” a.d. Beograd, са седиштем у Београду, Таковска 2, ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 2373/20 од 26.05.2021.године, у седници већа одржаној 28.10.2021.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П1 2373/20 од 26.05.2021.године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2373/20 од 26.05.2021.године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је Анекс II уговора о раду бр.... од ...године, закључен данагодине, између тужиоца и туженог поништен као незаконит. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да тужиоца врати на радно место на којем је био запослен пре закључења Анекса II уговора о раду. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 69.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавило жалбу из свих законом предвиђених разлога са предлогом као у жалби.

Испитујући правилност и законитост побијане пресуде у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 став 3 Закона о парничном поступку (“Службени

гласник РС”, бр.72/11...18/20), Апелациони суд у Београду, као другостепени суд је оценио да је жалба, неснована.

У поступку доношења ожалбене пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које Апелациони суд у Београду као другостепени суд пази по службеној дужности, нити друге битне повреде одредаба парничног поступка, које би биле од утицаја на њену правилност и законитост.

Према чињеничном утврђењу у првостепеном поступку, тужилац је запослен код туженог на одређено време. У понуди за закључење анекса уговора о раду од 8.09.2020.године, као разлози за премештај тужиоца са послова стручног сарадника за унапређење и комуникацију у области услуга и производа, на послове стручног сарадника за подршку продаји наведено је потреба процеса и организације рада у Сектору за продају – регионалном центру ... – одељењу за подршку продаји ..., је опадајућа тенденција у процени радне успешности тужиоца, што указује да радна ефикасност тужиоца није могла да испрати захтеве радног места стручног сарадника за унапређење комуникације области услуга и производа, те спровођење персоналне политике у смислу распореда на други одговарајући посао, у складу са проценом стручних способности, знања, компетенција и потребног искуства за успешно обављање послова на који се распоређује као и промена места рада. Анексом уговора о раду од 8.9.2020.године тужиоцу је измењен члан 1 уговора о раду тако да гласи, да запослени наставља радни однос на неодређено време код послодавца на радном месту стручног сарадника за подршку продаји, са описом послова, да је измењен и члан 2 уговора тако да гласи да запослени обавља послове у организационој јединици Дирекција за приватне кориснике, Сектор за продају, Регионални центар ..., одељење за подршку продаји ..., место- рада ... Тужени је обавестио запослене на интернет порталу да им је омогућен самостални увид у своје оцене и да виде извештај за први квартал. Према садржају извода о систематизацији за стручног саветника за подршку у продаји је потребно радно искуство у образованом профилу, основне дипломске студије, први степен академских студија или специјалиста другог степена академских студија.

Првостепени суд је на основу овако утврђеног чињеничног стања полазећи од одредби члана 171 став 1 тачка 1 и став 2, 172 и 173 Закона о раду закључио, да у понуди за закључење оспореног анекса уговора нису образложени разлози због којих је тужилац са послова сатручног сарадника за унапређење комуникације у области услуга и производа премештен на послове стручног сарадника за подршку продаји, да интенција законодавца не представља овлашћење послодавца да уговорене услове рада мења по слободној вољи већ подразумева да морају заиста постојати промењене околности у односу на момент закључења уговора, које оправдавају измену тог уговора, да је послодавац дужан да у понуди за закључење анекса уговора о раду образложи и писмено наведе разлоге за измену уговорених услова, да се у одсуству тих разлога као што је конкретни случај не може испитати основаност понуде туженог, што наведени анекс чини незаконитим. Тужени је као послодавац био дужан да образложи и тужиоцу објасни да има право на трошкове превоза и на организован превоз до места рада и са места рада. Непотпуно је образложен разлог за премештај тужиоца-опадајућа

тенденција у процени радне успешности тужиоца и да радна ефикасност тужиоца није успела да испрати захтеве радног места стручног сарадника за унапређење комуникације области услуга и производа и у вези с тим да сама оцена коју је тужилац добио приликом процене радне успешности није могла бити довољна да оправда премештај тужиоца на друге послове и друго место рада, јер је тужени био дужан да уз понуду за закључење анекса достави извештај о оцењивању тужиоца и да у понуди образложи како је оцена утицала на туженог да тужиоцу понуди измену уговорених услова рада, што у конкретном случају није учињено. Како је основан захтев тужиоца за поништај оспореног анекса уговора о раду, то је основан и тужбени захтев тужиоца за враћање на радно место на коме је радио пре закључења оспореног анекса.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио материјално право и за своју одлуку дао разлоге које у битном прихвата и другостепени суд.

Основна обавеза послодавца је да запосленом омогући обављање послова ради којих је сагласношћу воља уговорних страна са запосленом закључио уговор о раду. Послодавац је, у смислу правила из члана 171 Закона о раду, овлашћен да из оправданих разлога који се односе на потребу процеса и организације рада запосленом понуди измену уговорених услова рада ради премештаја на други одговарајући посао, поштујући процедуру прописану одредбом члана 172 Закона о раду, по којој је дужан да запосленом, у писаном облику, достави разлоге за измену уговорених услова рада и остави му рок да се о тој понуди изјасни. Ти разлози морају да се односе на конкретно промењене околности који изискују измену процеса и организације рада, односно да у понуди морају бити наведени разлози понуде који тај премештај оправдавају у моменту када се та понуда учини. Тачно је да је дискреционо право послодавца да понуди запосленом измену уговора о раду као и да је дискреционо право запосленог да ли ће то прихватити или не. Ово зато, што анекс уговора о раду, као и понуда која му претходи, морају да садрже оправдане разлоге за измену уговорених услова рада и премештај запосленог на други одговарајући посао, односно премештај запосленог мора бити условљен стварним потребама процеса и организације рада. У одсуству таквих разлога, анекс уговора о раду је незаконит.

У конкретном случају, радно место на које је тужилац распоређен, систематизовано је у организационој структури послодавца, али тужени није доказао које су то промењене околности, односно потребе процеса и организације рада условиле оправдану потребу за премештајем тужиоца на послове стручног сарадника за подршку продаји ..., са местом рада ..., те је правилно првостепени суд закључио да у конкретном случају нису постојали оправдани разлози за премештај тужиоца на послове стручног сарадника за подршку продаји ..., са местом рада ..., због чега је спорни анекс уговора о раду закључен противно одредби члана 171 став 2 Закона о раду и као незаконит поништен.

Како се захтев тужиоца за реинтеграцију односи на конкретно радно место, односно на послове које је обављао пре закључења оспореног, односно овде поништеног анекса, правилно је првостепени суд обавезао туженог да тужиоца врати

на радно место на којем је био запослен пре закључења Анекса II уговора о раду.

Неосновано је позивање жалбе да је у конкретном случају потреба процеса и организације рада била образложена опадајућом тенденцијом у радној успешности тужиоца, а које оцене тужилац у овом поступку није оспорио те да су му други одговарајући послови понуђени, јер на претходном радном месту у претходном периоду није исказао потребне радне способности и радну ефикасност. Наведени разлози су евентуално могли бити разлог за покретање поступка од стране туженог против тужиоца, због повреде радне обавезе али не и разлог за измену уговорених услова рада тужиоца.

Код утврђеног да је оспорени анекс поништен као незаконит и да је тужилац тужбеним захтевом тражио враћање на конкретно радно место, односно враћање на послове које је обављао пре закључења оспореног анекса, неосновано је позивање жалбе да распоређивање тужиоца на радно место на коме је био запослен пре закључења анекса уговора о раду не спада у надлежност суда.

Потврђена је као правилна и одлука о трошковима поступка, јер је донета на основу правилне примене материјалног права.

Код изложеног, на основу одредбе члана 390 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС"бр.72/11...18/20), одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Снежана Витошевић, с.р**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**